

постелка-тъ, че послѣ да излѣземъ съ една прилична тишина, а никога да не стоимъ и да приказваме.

Дѣца-та, като ся събудѣтъ, облѣкжтъ и омыѣтъ, трѣба да ги подканимъ колко-то можтъ, да си исчетжтъ обыкновенни-тъ молитви. Трѣба да ги научимъ да не забравятъ една такава свята длъжностъ. Много пѣти дѣца-та, кога ся обличатъ, четжтъ молитва-тъ си. Богъ неще отъ насъ само да си мърдаме устни-тъ; но иска сърдце-то ни и мисль-тъ ни. които трѣба да имаме обѣриати къмъ негово-то величество.

Трѣба да научваме дѣца-та да не си лѣгатъ догдѣ не поздравѣтъ родители-тъ си и учители-тъ си; защото иначе какъ ще ся покажжтъ почеть-тъ къмъ онѣя, кои-то имъ даватъ животъ, и къмъ онѣя кои-то сж намѣсто родители-тъ?

Трѣба да имаме добронравіе, кога лѣгаме както и кога ставаме. Голѣмъ грѣхъ е да си лѣгаме безъ да ся поклонимъ Богу, безъ да му благодаримъ за дарове-тъ кои-то ни дава.

II.

КАКЪ ДА СЯ ОБЛИЧАМЕ И ДА СЯ СЪБЛИЧАМЕ.

Дѣца-та, като станжтъ доволно ѣви, трѣба да ги обучаваме да ся обличатъ сами; достоинство-то и богатство-то не можтъ да ги възбранижтъ; мързела-тъ не минува.

Колко голѣма и да е лѣтна-тъ горещина срамотно е да излѣземъ при кого да е съ боси крака, и корематъ, гърди-тъ и шіа-тъ голи.

Ако люди-тъ бѣхж по внимателни и по добронравни, не щѣхме да сме длѣжни да дадемъ правила за